

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 99 stemmer (S, V, KF, SF, RV, EL og CD) mod 5 (FP og DF).

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 9:

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod antipersonelminer.

Af Villy Søvndal (SF) m.fl.

(Fremsat 10/10 95. Første behandling 17/11 95. Betænkning 26/3 96).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Villy Søvndal (SF):

Siden Folketinget i november måned behandlede beslutningsforslaget første gang, er der i alt fald sket fire ting, som jeg synes bør give anledning til, at regeringspartierne og for den sags skyld også partierne til højre overvejer deres stillingtagen i denne sag.

For det første er der på det lille halve år dræbt eller lemlæstet ca. 10.000 mennesker på grund af den mest beskidte og oversete krig i verden. Der er nedlagt nye miner i verden, landminer, formentlig i størrelsesordenen ca. 1 million, hvis det følger de øvrige år.

For det andet er der kommet en rapport, der blev offentliggjort på en høring, der var her på Christiansborg i mandags, der konkluderer, at miner har en meget begrænset værdi, om overhovedet nogen. Den analyse er udarbejdet af ti fremtrædende militærfolk på baggrund af

studier i konkrete krige. Jeg siger dette her, fordi vi ikke diskuterer, om det er humanisterne, der nu står på parade – nu er det militærets egne folk, der konkluderer, at minerne ikke har den virkning, man regnede med.

For det tredje vil jeg så også godt kvittere for, at forsvarsministeren efter det oplyste på høringsgen igangsætter et studium af dansk sikkerhedspolitik med mulighed for at fjerne minerne fra dansk forsvar.

Det fjerde, der er sket, er, at en række lande nyorienterer sig i dette spørgsmål. Der er et stigende antal lande, der både internationalt støtter, men også nationalt tager konsekvensen af det og afskaffer det, der af Boutros-Ghali, FN's generalsekretær, bliver betegnet som vor tids største humanitære katastrofe.

Hver gang vi prøver at rejse en diskussion om dette her, svarer ministrene meget vredt, at det er den forundrede omverden, der ikke har forstået regeringens klare budskab. Jeg vil godt sige, det kan da ikke passe, at hverken offentligheden, alle de humanitære organisationer, der arbejder tæt på, eller de politiske partier kan forstå, hvad regeringen siger. Det er, fordi regeringens politik er meget, meget uklar på dette punkt.

Jeg synes, det er dybt beskæmmende, at et land som Danmark, der plejer at være et foregangsland i humanitære anliggender, i det måske vigtigste humanitære anliggende af alle spiller en bagstræberisk rolle og ikke vil være med til at vedtage det beslutningsforslag, der ligger, som ville betyde, at Danmark forpligter sig til i alle internationale sammenhænge at støtte et internationalt forbud, og som vil betyde, at Danmark tager den nationale konsekvens og udfaser minerne af dansk forsvar.

Så jeg skal henstille, at man i dette vigtige spørgsmål overvejer at stemme for noget, der vil være det største fremskridt, tror jeg, for udviklingen i en række af vore fattigste lande.

Arne Melchior (CD):

Jeg har to grunde til at forlænge debatten om denne sag. Den ene grund er, at jeg synes, at mindretallets – altså forslagsstillernes – betænkning bidrag trænger til en kommentar eller to. Der står ganske rigtigt i dette betænkning bidrag, at intet parti er uenig i den centrale målsætning, nemlig afskaffelse af dette overordentlig modbydelige, vilkårlige våben. Det kunne konstateres ved første behandling, og det er rigtigt skrevet.